

B. Solm: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgskbro): Det er fjerde Gang, det ærede Medlem beder om Ordet, men med Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

B. Solm: Jeg vil sige til den ærede Minister, at min Mening i dette Spørgsmaal er selvfølgelig den, at naar man spørger, hvorledes man i det Hele skal kunne komme til at faae afgjort, hvem der er i Besiddelse af en saadan Dygtighed og Samvittighedsfuldhed, at man kan betro dem Lærlinge, saa maa dertil svares, at det skulle vi komme til ved Dannelsen af en faglig, fagkyndig Autoritet, som havde Kundskaber i og Kjendskab til de faglige Forhold paa hvert enkelt Fags Omraade. At faae en saadan Institution dannet maatte vel ikke være saa overordentlig besværligt eller være forbundet med saa overvættede mange Omstændigheder. Hvorfor skulde man ikke kunne gjøre det samme paa dette Omraade, som man kan gjøre paa saa mange andre Omraader, og hvorfor skulde vi ikke her kunne faae det, som man har i andre Lande? Naar man havde en saadan fagkyndig Autoritet, vilde Følgen deraf ganske naturlig blive, at Forældre og Børgere vilde henvende sig til den for at faae at vide, hvor de skulde sætte Børnene i Lære. Jeg tror, at man trygt skal kunne stole paa, at Forældre ønske at faae deres Børn i Lære hos dem, der ere i Stand til at give dem den bedste Uddannelse i den Gjærning, som de skulle bruge i Livet; men hvorledes skulle Forældrene faae den fornødne Underretning om, hvem der i saa Henseende ere de bedste? Det er mange Gange vanskeligt at faae Børn i Lære, og Forældrene ere da ofte henviste til at tage den første den bedste Mester. Vi Haandværkere ere godt kjendte med, hvor besværligt det kan være at faae Børn anbragte i en ordentlig og god Lære, og det vilde derfor være en stor Betryggelse for Forældrene, i Fald de kunde faae nogen Sikkerhed for, hvorledes Uddannelsen var i de Fag, som de havde valgt til deres Børns Fremtid. Det vilde være et stort Gode for Forældrene, om der var en saadan Institution, hvor de kunde henvende sig for at faae at vide, hvilke Mestre i Faget det var, som vare i Besiddelse af den fornødne Dygtighed og Samvittighedsfuldhed, til at man kunde stole paa, at de ogsaa kunde gjøre Folks Sønner og Døtre til saa dygtige Mennesker, som vi ønske, at de skulle blive. Vilde det ikke være en overordentlig stor Betryggelse for Forældrene? Og vilde man ikke kunne

stole bedre paa en saadan Institution end paa de enkelte Forældres Kjendskab til Mestrene i de forskjellige Fag? Jeg troer jo. Og derfor ønske jeg og Arbejderne i det Hele, at dette maa kunne ske. Om dette Lovforslag er i Stand til at bære Indførelsen af en saadan Ordning, er Noget, som jeg ikke er i Stand til her at afgjøre, men maaske kunne vi i Fremtiden blive enige om noget Saadant ved et andet Lovforslag. men jeg tror unøgtelig, at der, i mange Forhold i alt Fald, hører noget Mere end blot sund Menneskeforstand til at afgjøre de faglige Tvistespørgsmaal, som kunne komme op mellem Mestre og Lærlinge.

Judenrigsministeren (Singerløv):

Sa det forekommer mig dog, at, naar man vil etablere et saadant Formynderkab i et Forhold som dette, at man da ogsaa vilde komme til at etablere det i andre Forhold, som f. Ex. til Besvarelsen af det gamle Spørgsmaal: Hvor skal jeg sætte min Søn i Skole? Det forekommer mig, at vi med samme Føie da kunde sige, at vi maa have udnævnt et Rævn, som i Almindelighed kunde raadgive Forældrene i denne Retning. Jeg nægter ikke, at der naturligvis kan naaes Noget, ja ogsaa naaes noget Godt, hvis man har en Institution, der i det Hele kan give Raad, men det forekommer mig unøgtelig, at det ærede Medlem kommer temmelig nær ind paa at gjøre Indgreb i den personlige Frihed ved at forlange den Slags Institutioner indførte. Jeg siger det ganske i Almindelighed; maaske tager jeg fejl, men jeg forbeholder mig nærmere at se paa den Ting, naar vi komme til den specielle Undersøgelse af Spørgsmaalet. Det forekommer mig ikke, der kan være Tale derom, og jeg tror, at det foreløbig vil gjøre det af med denne Lov. Det er frivilligt, om Mesteren vil antage Lærlingen, og frivilligt, om Lærlingen vil gaa til Mesteren, og jeg tvivler om, at man kan faae velsindede Mestre, der gjerne ville oplære Lærlinge, til at underkaste sig en saadan Institutions Kjendelse. Jeg tvivler meget derom.

Bertelsen (Beise Amts 5te Valgkreds):

Naar man skal stemme over dette Lovforslag, er der 2 Ting, der gjøre sig gjældende for mig, der er to Hensyn, der maa tages. Naar en Dreng kommer i Lære, har vedkommende Mester, som han kommer i Lære hos, et økonomisk Hensyn at tage; det gjælder for Mesteren om, hvor stort et Udbytte han kan have af at tage Drengen i Lære; men vi have Mestre, der ogsaa tage det Hen-